

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 430 | Juny 2024

Bústia oberta - 4

Farmàcies de guardia - 5

Espai poètic - 9
DEMA POT SER TARD
Enric Badal

Històries de la vila - 10
CIRCO MASNOUENSE O JARDIN
DEL CAFÉ DE LA BOLSA
Joan Muray

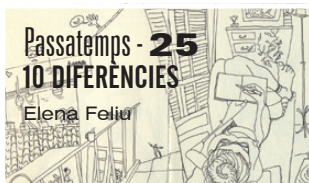
Urbanisme - 18
PAU CASALS
M. Fàbregas

Anècdotes històriques - 20
SER DEL COLOR D'ISABELA
Albert Vidal

Cròniques d'ultramar - 24
CANT, MÚSICA I OVNIS A
LES RIBES DE L'ANGARÀ
Joan Muray

Passatemps - 25
10 DIFERÈNCIES
Elena Feliu

Vivències - 6
PEDALANT...
Pep Parés

Opinió - 8
PURISME DEMOCRÀTIC
Joan Camps Ortiz

Fem poble - 12
LUCI GUTIERREZ, PREMI
NACIONAL D'IL·LUSTRACIÓ
Núria Fusellas i Santi Duran

Plàtea - 16
LA COMÈDIA DE LA DIGNITAT
S'ESCRIU AMB RENGLES
TORCATS
Xavi Cardona

Relats - 22
PONS, JAUME PONS
Vicenç Miravet

Parlem de llibres - 23
TU VOLES, MAX?
Pere Martí i Bertran

Corresponsal del Brasil - 28
SUPERBIA
Joan Maresma

Som - 30
TRANSITAR EL DOL
Dr. Oriol Lugo

Vetus - 29
ON SÓN ELS HOMES
CANTAIRES?
Joana Bofarull Cervera

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
Elena Feliu - Sentits

Disseny i maquetació
Estudi Santielelena

Publicitat
Santi 699 775 558

Imprimeix
Comràfic

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Editorial

SOLSTICI D'ESTIU, FESTES DE SANT JOAN I SANT PERE

“... damunt d'un pam de sorra s'alçava una foguera per Sant Joan”

La tradició de la festa i dels focs de Sant Joan, per la cristianització de les mil·lenàries festes del solstici d'estiu, era festa comuna en diverses cultures. Hi ha una cançó que encara es cantava als inicis del segle XX, i que diu que tots plegats celebren aquesta gran diada: **“Lo dia de Sant Joan - és dia d'alegria, - fan festa els cristians - i els moros de moreria”**.

La Flama del Canigó. Des de 1955, inspirats pel poema de mossèn Cinto Verdaguer, una colla d'excursionistes de la Catalunya Nord tingueren la iniciativa d'encendre el foc de Sant Joan al cim del Canigó i, des d'allà, repartir la seva flama per totes les contrades de la nostra terra. S'iniciava així la renovació d'aquesta tradició; de nou les fogueres prenen un sentit col·lectiu. La Flama del Canigó és rebuda per tota mena d'institucions i entitats culturals i esportives del territori. Cal, doncs, que aquesta Flama del Canigó arribi i es mantingui arreu dels Països Catalans, i que aquest foc de Sant Joan perduri com a símbol d'esperança i de germanor dins la pàtria comuna. Els masnovins anirem a rebre-la com cal.

Cansament per tornar a votar. Encara no hem paït els resultats de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya que ja ens hem de preparar per a les de l'Europeu. Al tancament d'aquesta edició encara no tindrem govern a Catalunya, ni s'albira un acord per formar una legislatura estable perquè no hi ha majories sòlides. Tot plegat és molt decebedor.

“La cruel guerra brama...” Un desesperant panorama internacional, amb els conflictes de Palestina i d'Ucraïna, entre d'altres, dels quals no es veu un desenllaç proper i amb la certesa que al final hi haurà un panorama de mort, destrucció, dolor i misèria per a molts i enriquiment fora de mida per a uns quants. La història es repeteix inexorable, sense que haguem après res.

Gent del Masnou desitja als seus socis i als lectors d'aquesta revista una feliç entrada a l'estiu i una bona Festa Major de Sant Pere. ✱

El President

S'acosta l'estiu i les revetlles, menja bo, fresc i local

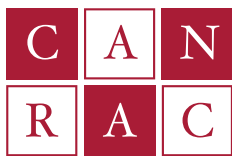
Safates d'embotits, canelons, amanides fredes, gaspatxo...

Mestres Villà 101, El Masnou
935 551 664 • www.canrac.com

676 584 039

@can_rac

canrac

Vols rebre la revista a casa?

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

ESTUDI
SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielenana.com
santi@estudisantielenana.com
699 775 558

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

50 ANYS DEL CEM

Poques vegades, essent fundador d'una entitat o associació, pots celebrar el seu 50è aniversari. Si pots fer-ho, és que, quan es va fundar eres molt jove –com en el meu cas– de la qual cosa en dono gràcies. El passat dia 11 de maig es va celebrar a la Pl. dels Països Catalans els 50 anys de vida del Centre Excursionista del Masnou. Aquesta entitat excursionista fou fundada per qui agradava la muntanya, l'escalada i la vida amb la natura. Molta gent venia de l'escoltisme doncs fins aleshores era l'única entitat que ens havia parlat de la nostra Terra, a través de la natura, el proïsme, pel camí d'estimar a l'altri

i, –perquè tot tamboret té tres potes–, a Déu, condició indiscutible de l'església per a tutelar aquest moviment anglès que va arrelar fortament a Casa Nostra. Dic bàsicament, perquè aquí sempre hi hagut una forta tradició en l'excursionisme i el descobriment. Fixem-nos amb les entitats més que centenàries que han assolit fites històriques i internacionals i que han fet gran el nostre País. Aquests eren potser els trets més característics, però també hi havia qui estimava la muntanya sense sigles, com fou el company de moltes sortides i soci honorífic del CEM, Joan González, àlies "el Tiet". Més que la lloable però rígida llei de Baden

Powell, el que ens va ensenyar era a estimar la nostra terra i la muntanya amb amor, respecte i humilitat. Un record i reconeixement per a ell.

Puc dir que tota la jornada va ser fantàstica i els actuals dirigents i socis del CEM es van escarrassar força perquè tot sortís rodó.

I sobretot, sobretot, fou un grandíssim plaer el retrobament i el poder compartir tan bons moments amb la gent amb la que havíem compartit dies mesos o anys i que han conformat part de les nostres vides. Gràcies

Endavant Centre Excursionista del Masnou!

Lluís Valls i Mari

Farmacèutics del Masnou

Farmàcia de guàrdia - El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 22 hores

Juny 2024		
1	dissabte	Fàbregas
2	diumenge	Fàbregas
3	dilluns	P. Nova
4	dimarts	Víamar
5	dimecres	Domínguez
6	dijous	Aymar
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Riera
9	diumenge	Riera
10	dilluns	Víamar
11	dimarts	Domínguez
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Ocata
14	divendres	Riera
15	dissabte	P. Nova
16	diumenge	P. Nova

Juny 2024		
17	dilluns	Domínguez
18	dimarts	Aymar
19	dimecres	P. Nova
20	dijous	Riera
21	divendres	Ocata
22	dissabte	Víamar
23	diumenge	Víamar
24	dilluns	Fàbregas
25	dimarts	Ocata
26	dimecres	Riera
27	dijous	Domínguez
28	divendres	Riera
29	dissabte	Ocata
30	diumenge	Ocata

Juliol 2024		
1	dilluns	Domínguez
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Fàbregas
4	dijous	P. Nova
5	divendres	Víamar
6	dissabte	Aymar
7	diumenge	Aymar
8	dilluns	Ocata
9	dimarts	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - C. d'Almeria 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - C. dels Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - C. de Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - Av. del President J. F. Kennedy, 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
P. NOVA - P. Nova de les Dones del Tèxtil, Local 6	93 715 96 41	de 8,30 a 20 h	de 9 a 13,30 h
RIERA - C. de Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VÍAMAR - Pg. de Prat de la Riba 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

Nit de Sant Joan

Flama, foc,
amor
i bruixes

Parc Vallmora
El Masnou
23 - 24 de Juny
Sopar de carmanyola,
foguera i música

Cal reservar taula a:
soparrevetllaflama@gmail.com

Ho organitza: Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren:

MECÀNICA, PLANXA I PINTURA

c/ República Argentina 26 - El Masnou (BCN)
935 551 154 • 606 986 892

us desitja BONA REVETLLA

Mestres Villà 115 - el Masnou
935 403 474 - 618 763 529

MULTISEP SERVEIS

CLIMATITZACIÓ - ELECTRICITAT
AIGUA / ACS - LEGALITZACIONS
MANTENIMENT / REPARACIONS LLAR

Josep Aguilar ☎ 666 496 333
✉ frigosep@gmail.com - El Masnou

PEDALANT...

Pep Parés

Quan segueixo les aventures en bicicleta de l'amic masnoví Xavi Tarafa per aquests mons de déu, em cau la bava. Prou l'acompanyaria si fos més jove! La bicicleta té l'encant del ritme assossegat que et permet entrar en els paisatges i gaudir-los amb més detall.

La serra de l'Albera: Núria, Enric, Aitor i jo | foto ENRIC GARCIA |

Fa a prop de trenta anys que un grup d'amics practiquem el cicloturisme. La bici, les alforges i poca cosa més. Sortides de tres, quatre i fins i tot cinc dies que hem organitzat cada primavera i cada tardor durant molts anys. Gràcies a aquestes escapades, he conegut paratges inèdits i rutes insòlites que mai no hauria vist. Espais no gaire lluny de casa que ens passen desapercebuts del tot. Recordo els mapes desplegable de paper que sempre ens acompanyaven abans del GPS, els mòbils i Wikiloc. Quantes vegades crèiem agafar el camí correcte fins a arribar, pujada amunt, a una simple feixa on només transitava el tractor que la conreava.

Són dies ben especials on dues alforges contenen tot el que et cal.

Quantes xerrades interessants compartides amb els amics ciclistes i amb gent diversa! Des del pagès que tenia domesticada una guineu en llibertat que alimentava cada dia a terres de Terol, fins al sopar memorable a Peralta de la Sal, a la Llitera, amb els cinc capellans vellets que quedaven en un seminari ple d'habitacions. Tots cofois, ens ensenyaren l'edifici amb la capella de Sant Josep de Calassanç, que va néixer allà. En Josep Maria Espinàs ens havia precedit en aquest

indret i els sacerdots es van encaparrar pensant que nosaltres escriuríem també un llibre del nostre viatge en bicicleta. Volien que els l'enviéssim tant sí com no. Entre plat i plat del sopar, escoltàrem les vivències sobre la guerra civil d'un dels sacerdots, del bàndol nacional, òbviament, sobre la batalla de l'Ebre. Era una visió ben diferent i oposada a la del meu pare, que va caure ferit en aquells mateixos combats. Recordo que ens digué: Como capellán, me relegaron a la segunda línea del frente pero pedí volver a la primera porque no podía soportar las miradas lascivas entre médicos y enfermeras en los hospitales de retaguardia. El pecat per sobre de tot! La llum trista del menjador i l'edat dels amfitrions feia ben bé l'efecte d'un final d'època que s'intensificava amb el ressò buit dels nostres passos pel passadís de moltes habitacions de seminaristes desocupades des de feia anys. Però et quedes amb els testimonis vius i directes d'un passat que s'esvaeix i que ja només podem recuperar en els llibres d'història o en imatges.

Hem fet sortides ben especials com la volta a Mallorca. El meu fill i jo sortint de casa en bicicleta. Pel costat del mar arribem al port de Barcelona. Trobada amb la resta d'amics i a embarcar s'ha dit! Al cap de cinc dies, tornem a casa havent utilitzat únicament la bici i el vaixell com a mitjans de transport!

El Canal du Midi: Aitor, Jaume, Enric i jo | foto ENRIC GARCIA |

L'any passat seguírem el Canal du Midi, a França. Des de vora Tolosa fins al mar. Una construcció fluvial de fa segles capaç d'enllaçar l'Atlàntic amb el Mediterrani. I una desfilada impressionant de poblets històrics amb muralles i catedrals sense deixar mai el canal fins a la ciutat costanera de Sète, una petita Venècia.

A finals d'aquest mes d'abril, hem tornat a l'Albera. Passem pels camins que trespasaren milers de refugiats quan fugien de la guerra civil. T'inunda una tristor semblant a la que ens desperten les imatges i notícies dels pobres desplaçats de les guerres d'avui dia. Durant tres dies anem des de Cantallops a Banyuls; de Banyuls a Port de la Selva i de Port de la Selva a Cantallops amb parada per dinar al monestir de Sant Pere de Rodes. Sempre cercant pistes forestals. Mar i muntanya constant i una tramuntana que no ens ha deixat mai. Malgrat l'incendi que va patir aquesta zona ara fa ben poc, la natura reviu amb plançons nous, arbusts i arbres molt resistents com algunes alzines, que han rebrotat de l'última cremada quasi després de mortes.

El camí de Sant Jaume i la Via de la Plata també són dues experiències en bici que et queden gravades. Com les sortides fins a Sant Mateu de la colla dels diumenges.

Albert Einstein deia: La vida és com anar en bicicleta, per conservar l'equilibri t'has de mantenir en moviment!

El ritme de la bicicleta t'ajuda a valorar el paisatge quan vas amb marge de temps. Fins i tot et quedes sorprès que t'arribin a agradar els Monegros després d'uns dies de recórrer els seus camins i poblets... Coses de la bici! ✨

Colla ciclista dels diumenges: Jaume, Pere, Francesc, José Luis, Pep, Enric i jo, a Sant Mateu | foto UN QUE PASSAVA |

**SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS**

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

PURISME DEMOCRÀTIC

Mentre el Partit Popular es prenía un mes potinejant la Llei d'Amnistia al Senat, el talentós Pedro Sánchez ho ha tornat a fer: amb cinc dies sabàtics i sense dir ni piu, ens ha posat a tots darrere d'ell amb els pixats al ventre.

Davant els resultats de l'enèsima confrontació electoral catalana, em pregunto que ens ha quedat per posar a l'olla, on l'ombra allargada del ressentit Oriol Jonqueres ha manat més que el poder cedit a Pere Aragonés, que ha hagut de presidir la Generalitat sota el rancor probablement més justificat que el de Tarradellas quan havent perdut les eleccions, en un intent de quedar-se al Palau de la Generalitat de resident vitalici, Jordi Pujol elegit President va haver de forçar el fulminant desnonament.

Penso que mentre ens deixin votar i evitar la restauració del Nacionalcatolicisme que essencialment és el regim que ens volen imposar les proclames del Partit Popular contaminat del mimetisme ultraconservador de VOX, la resposta irrefutable és ben senzilla: el govern o el desgovern que resulti de l'escrutini, bo, dolent, o repetint eleccions, és ben bé el que tots plegats ens mereixem i posats en el panorama espanyol, passi el que passi, hauríem de ser capaços de salvar els mobles.

Dic tots plegats perquè les discrepàncies partidistes, tal com estan els ànims, son irreconciliables i els interessos individuals al marge de la política no admeten acords transversals més enllà de les escasses parelles humanes que conviuen en pau, quan l'empatia social és una excepció de la regla general i tres persones juntes tard o d'hora, per A o per B, acaben tenint discòrdies irreconciliables.

Posant una mica de seny, a tots ens aniria bé una teràpia de grup, compartint taula rodona amb veïns i veïnes que havent votat diferent acordéssim asseynyar i coincidir en un sola proposta amb la qual tots poguéssim donar-li caràcter de prioritat absoluta.

El problema de la nostra civilització és que tolera i dona per bo que la meitat dels nounats neixen desprotegits amb l'estigma de la pobresa de per vida imposada per la desigualtat classista d'origen i el mal repartiment de la riquesa dels bens bàsics que ens pertanyen per igual a tots -llar, manutenció, sanitat i ensenyament- que en ser bens escassos haurien de d'estar subjectes per llei a la Declaració Universal dels Drets Humans i estrictament igualitaris i gratuïts des del néixer fins la pubertat, sistema que desenvoluparia al màxim talent, salut física i mental i coneixement intel·lectual de les futures fornades generacionals. També seria un bon incentiu per incrementar la natalitat.

Per Catalunya, davant els resultats de les eleccions, tal vegada només ens queda jugar la carta Puigdemont? *

Blanc de Guix
presenta

EL TALLER DE L'ARTISTA

Casal de 8 a 14 anys
De l'1 al 26 de juliol

www.blancdeguix.com
654 330 889

#vitaminespelcervell

Enric Badal

Guillem Vallejo Forés és poeta, assagista i crític literari resident al Masnou. Com a professor ha difós i ha fet estimar la poesia entre la joventut; per estimular la creació poètica dels joves va fundar fa vint-i-cinc anys Poesia i Acció entitat que anualment edita antologies de Poesia Solidària i destina els beneficis a diferents ONG.

DEMÀ POT SER TARD

Esclata vers, batec,
mà que encara ho ets tot,
dits cap al somni,
set interrogant
de l'ara que comença.

Esclata les mentides
dels mots reparadors
que no duen enlloc:
primer, potser, demà...

I a glops de llum,
escura el vas, el cor,
el pas i la memòria.

Enlaire les preguntes
que mai gosaves fer,
i estima com respire,
inabastablement.

L'herba creix, no posterga,
L'arbre fruita, no parla,
L'amor és, no promet.

Guillem Vallejo Forés

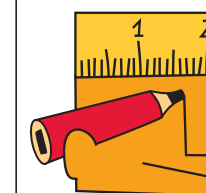
Forma part del Poemari "Icària o les sabates al vent" XXXIX Premi de Poesia Mossèn Narcís Saguer. Parnass Edicions, 2024.

segueix-nos!
@mosiluminacion

MCS

**Material elèctric
Il·luminació LED i decorativa**

Av J.F. Kennedy 20-22 nau A, El Masnou
93 540 33 47 - 667 697 242
comercial@mosiluminacion.com

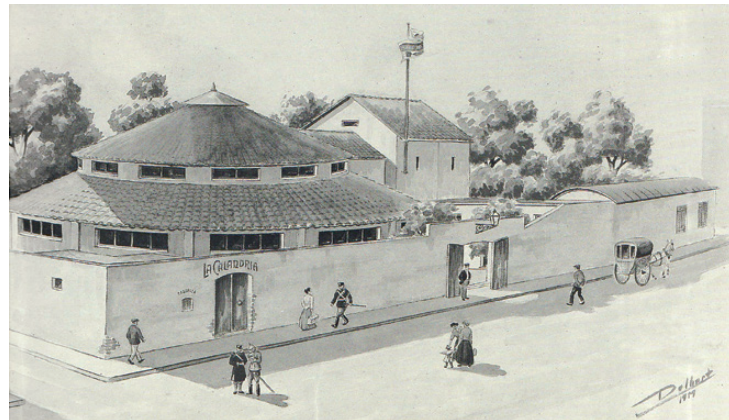

FEMflocs
fusteria en general

**fusteries exteriors
mobles a mida
portes i tarimes
restauració fusteries nobles
dissenys propis personalitzats...**

Polígon Industrial BUUSA
Ptge. Oest, 6J
08329 TEIÀ (Barcelona)
630 462 904 • 937 566 168
femflocs@gmail.com www.femflocs.com

CIRCO MASNOUENSE O JARDÍN DEL CAFÉ DE LA BOLSA

Aquarel·la del dibuixant masnoví Josep Delhort i Pla.

Era, com el seu indica, rodó, però no tant, ja que les seves mides eren de 24,40 per 25,20 metres, per tant un xic el·líptic. No se'n sap la data de la seva inauguració, però sí que ja funcionava a començaments de la dècada de 1860, i seria, per tant, dels primers centres d'esbarjo de la nostra vila. Estava ubicat dins els terrenys de can Casas, un dels grans terratinents del Masnou¹ i era propietat de Francesc Torras.

A començaments dels anys cinquanta del segle passat, començaren les obres dels nous locals, amb el consegüent enderrocament del Circo. Les diferents parts, cinema, ball, bar, mútua, etc. s'anaren inaugurant a mesura que s'acabaven les obres.

El local, que tenia les mides donades més amunt, tenia un teatre, que s'ubicava a la part nord, un cercle concèntric que es trobava a 4,80 metres de la paret exterior, amb 16 columnes de fusta, lloc on s'ubicaven les grades, les quals eren de totxana i les del cercle menor, que eren de zenc, totes cobertes d'armadura. La resta d'espai era destinat a sala de ball, lloc que alhora servia de platea quan s'hi feia teatre o cinema. Tenia una capacitat de 400 localitats.

Va tenir una gran activitat teatral, ja que ens consta que l'any 1869 s'hi representaren 16 funcions dramàtiques. La seva activitat estava integrada als circuits catalans, anunciats a la premsa. El 1900 hi actuà la gran actriu Maria Panadès i Ricart, que estava casada amb el també actor Josep M. Vila i Maristany, que foren els pares de l'eminent actriu de l'escena catalana durant bona part del passat

Joan Muray

Amb aquests pomposos noms fou conegut el local d'esbarjo de la societat amb el mateix nom, que pel poble era conegut, mal dit, com el círculo o el circo, que després passà a ser de la societat La Calàndria.

segle, Maria Vila. Als espectacles i balls que s'hi celebraven organitzats pels joves, l'entrada per als homes era de 1 ral, i gratis per a les dones².

No se'n conserven gaires imatges, però les que hi ha són prou il·lustratives de com era. Una de les més boniques és una aquarel·la feta pel dibuixant masnoví Josep Delhort i Pla, en la qual es veu des de l'actual carrer Dr. Josep Agell, i s'hi veuen tots els edificis que comprenia, com el bar, que

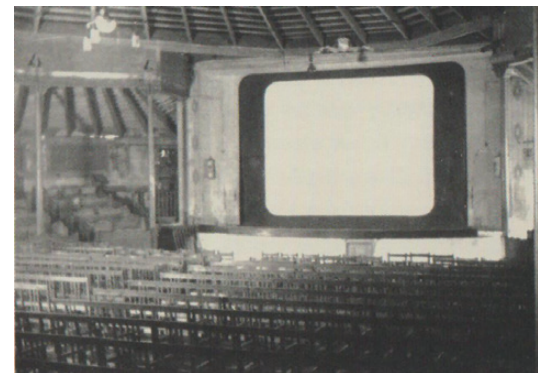

Postal del carrer de la Quintana, actual Pere Grau.

per la seva forma anomenaven *La Tartana*. També l'arxifamosa postal, que des del carrer de la Quintana (ara Pere Grau), es veu al fons l'entrada de l'entitat. La tartana que s'hi veu és la del metge d'aleshores, quan passava de visita per les cases.

En la que es veu millor tot el local és la que hi ha del sopar que va tenir lloc el 30 de juliol de 1911, en homenatge a Pere Grau Maristany i Oliver, que el feren soci d'honor. L'any següent fou nomenat comte de Lavern.

Una imatge del Circo amb la pantalla per fer cinema, i l'altra en què es veuen les grades i la platea amb cadires.

Imatge del local amb la pantalla pel cinema.

I com a darrera fotografia, la que es veu a l'únic president que va tenir la societat El Circo, en Manuel Rusiñol i Auladell³ i en Salvador Vidal i Majó, primer president de La Calàndria. En Rusiñol va emigrar a l'Argentina, i fou conegut amb el sobrenom de "Cònsol del Masnou a Buenos Aires", ja que ajudava a tots els masnovins que hi arribaven.

L'actual carrer del Dr. Agell, en temps del Circo, molts anys després fou conegut com a "Carretera del Circo".

I per, una anècdota viscuda per aquest que us escric. La vaig viure als anys cinquanta, però el fet venia de més lluny. Resulta que en aquell temps, encara no era ben vist que una noia anés sola al ball. Normalment hi anava tota la família, i des de les llotges, les mares vigilaven el que se'n deia "vigilar les arengades".

Bé, doncs si no hi anava la família, la noia havia d'anar acompanyada d'algun altre membre de la

Sopar en homenatge a Pere Grau Maristany i Oliver.

família, i aleshores aquest familiar feia allò que se'n deia «aguantar l'espelma», i això és el que em va tocar fer a mi més d'una vegada, ja que tenia tres cosines i hi havia anat més d'un cop. Al «Circo» hi vaig amb alguna de les cosines, però vaig demanar al pretendent, perquè no donés la tabarra, que anés a comprar-me una bossa de caramels i així vaig estar entretingut. Evidentment no va passar res entre la parella, ja que al ball i havia molta més gent i força ulls vigilant. ✱

L'únic president que va tenir l'entitat, en Manuel Rusiñol i Auladell (dreta), amb el primer president de La Calàndria, Salvador Vidal i Majó.

Notes 1 Aquesta casa, al passat segle també fou coneguda com MAS NOU, i es trobava al lloc del gran bloc de pisos que per sota hi ha el pas subterrani que des del C/ Sant Felip porta al port esportiu. Aquest mas també tenia una de les llenques de terra que anirien des de l'actual C/ Dr. Agell fins al Torrent de la Mare de Déu de Núria (Torrent d'Asa). 2 No us sona aquest tractament diferencial, ara també d'actualitat. 3 Per saber-ne més, consulteu el butlletí de febrer de 2023.

Núria Fusellas i Santi Duran

Així es defineix professionalment la Luci:

Et sents del Masnou?

Ah, sí? Els teus pares?

[illegible]

Perquè hi ha una gran oferta de revistes, diaris..., és una bogeria. L'oferta és tan gran que té cabuda molta gent. A més de les més conegudes, cada universitat té la seva revista. Cada grup investigador, científic, també. Hi ha revistes de tota mena. La majoria en paper, encara.

Sempre has viscut d'això?

Vaig sortir de la Massana i ja tenia feines. Abans de marxar a Nova York vaig estar aquí set anys treballant com a il·lustradora.

En quins àmbits?

Publicitat, sobretot. No és que m'interessés especialment el camp, però és on em sortia la feina. Al sector del llibre, sobretot l'infantil, em deien que el que feia era massa gràfic i una mica dur.

Això ara ha canviat.

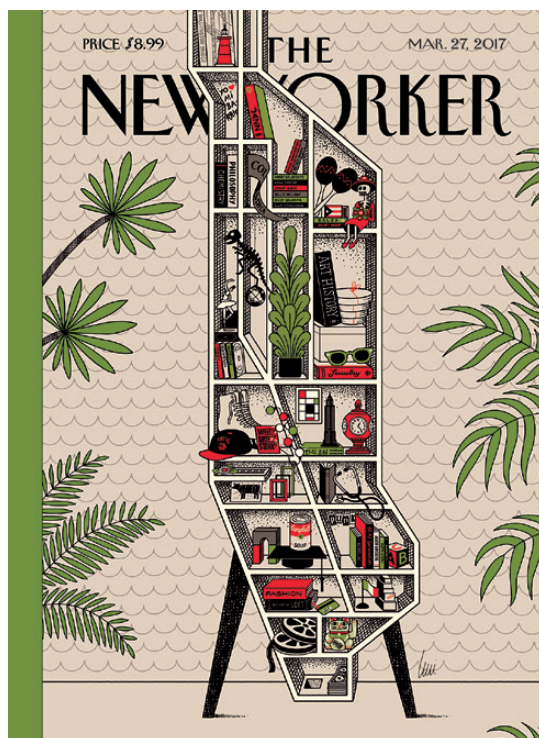
Als llibres infantils ara es veu de tot. Estem parlant de fa 25 anys gairebé.

Un trajecte professional interessant.

També vaig agafar una època en què no era tan complicat, no hi havia tanta gent fent aquesta feina.

Pot ser que ara està de moda?

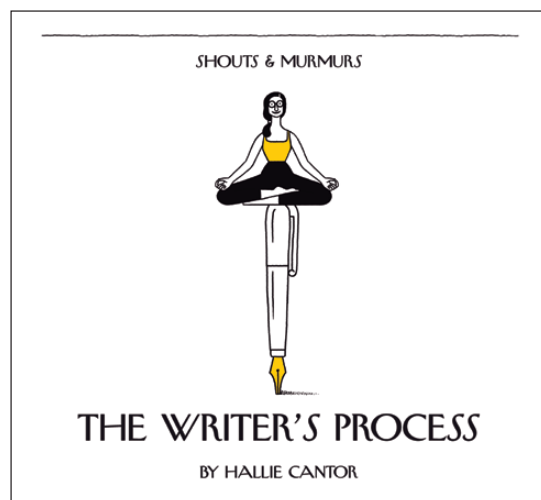
Sí, ja portem uns anys que és molt difícil... Abans quan la gent em preguntava per la meua feina em deien "però que és la il·lustració?". Ara no cal explicar-li a ningú, s'ha fet popular.

De fet, és molt difícil tot. Què és fàcil? Però tu en aquell viatge vas fer carambola, no?

Sí, la veritat és que vaig aprofitar molt aquell viatge. Durant les meves tardes lliures, passejava i dibuixava molt i vaig agafar més confiança en el dibuix. I d'aquests dibuixos vaig fer un llibre "English is not easy", un manual per aprendre anglès, el que jo necessitava aleshores. Te n'he portat un.

Oh! Gràcies. M'anirà molt bé. Gràcies, Luci, per tot. Una estona estupenda. I als lectors: si no l'heu vist encara, no us podeu perdre la seva exposició a l'Espai Casinet. *

LAS MUJERES Y LOS HOMBRES

IDEA Y TEXTO
Equipo Plantel

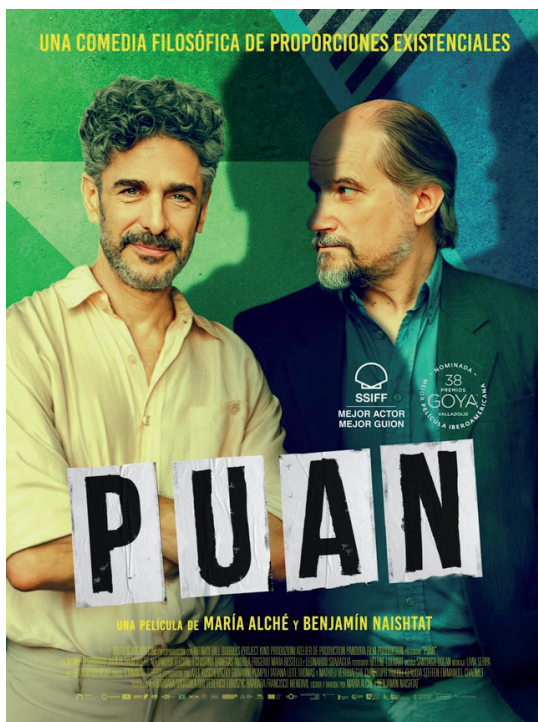
ILUSTRACIONES
Luci Gutiérrez

RAS I CURT a Luci

El primer que fas quan et lledes Maldir-me per no haver-me llevat abans Menjar preferit Amb gaspatxo i gelat podria viure-hi Estació de l'any Estiu Mar, muntanya o ciutat Ciutat Quin superpoder t'agradaria Allargar el temps En el temps lliure... Vaig a ferreteria Tens algun mestre Uns quants Pel·lícula o sèrie, quina? Kill Bill Actor/actriu favorit? No en tinc Tatuatges: sí o no i on? No per mi Un llibre Qualsevol de Truman Capote Música... Bowie Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou Fer-lo pla Color Negre

LA COMÈDIA DE LA DIGNITAT S'ESCRIU AMB RENGLES TORÇATS

La pel·lícula argentina *Puan* debutà a Sant Sebastià una mica abans que l'ultradretà Milei assolís la presidència. La mateixa pel·lícula es projectà al Masnou uns dies abans que els universitaris argentins sortissin al carrer en protesta per les retallades.

En el moment decisiu de la trama, que transcorre al món universitari, el protagonista aprofita els aldarulls d'un tall de la via pública per girar la truita d'un duel que ja havia perdut contra el seu antagonista per aconseguir una càtedra.

Gràcies al gir inesperat, la Facultat de Filosofia mantindrà el llegat intel·lectual del professor que –amb la seva mort– desencadena l'acció. El protagonista és un desventurat i lleial seguidor del seu mestre, avesat a picar pedra i honestament compromès amb els desvalguts i amb la lucidesa. El seu adversari és un il·lustrat venedor de fum que porta de sèrie l'aurèola de l'èxit. Ambicions personals a banda, allò que està en joc és el

compromís amb la societat i la Història –per un costat– o l'aposta per un futur optimista sense memòria, inclosos els neologismes anglosaxons i altres galindaines.

Jo destacaria dos moments del film. El primer: Mentre el pobre Marcelo Pena espera torn per defensar la seva candidatura (el tribunal la desestimarà), al fons destaca un mur entapissat amb els retrats dels desapareguts de la Dictadura argentina. Abans ja hem vist cartells i proclames decorant parets, entre gags o mentre transcorre l'acció; però no aquests; ara la il·luminació és tènue i el temps s'atura. Un home compungit s'encara a un moment decisiu. És segur que perdrà la partida: el record dels morts i torturats s'esvaïrà com ell.

El segon: Al final, Marcelo representa la Universitat en un congrés a Bolívia. Abans li havien robat l'oportunitat de cantar un tango en públic. En l'escena el recita sencer de forma maldestra i sentida davant d'uns indígenes amb una curiositat de pedra. Crec que és impossible experimentar més emoció davant Niebla en el Riachuelo, per bones que siguin les versions del Cigala o l'original de Tita Merello.

El President Raúl Alfonsín va advertir-nos fa quaranta anys contra la llibertat de la guineu lliure, al galliner, lliure per menjar-se amb absoluta llibertat les gallines lliures. Avui la guineu campa per Argentina i arreu. Fa no res, Milei s'ha trobat amb Vox i presentava a Madrid el seu llibre "El Camino del Libertario". Els encanta la paraula "llibertat" i les seves derivades. Si fossin capaços d'entendre aquesta pel·lícula també entendrien perquè no poden apropiarse de les idees de Jean Claude Michéa, un pensador d'esquerres crític amb les esquerres de qui la ultradreta aprofita tot el que pot i més. Una pel·lícula com *Puan* és una comèdia divertida, però també una qüestió de decència. ✱

Joieria - Rellotgeria MASNOVINA

US DESITJA BONA REVETLLA

POTENS
WORLD TIME

NOWLEY
TIME FOR CHANGE

CASIO

c/ Barcelona 14 - El Masnou
935 550 776 - masnovinajoieria@gmail.com

Nou Clean El Masnou Bugaderia Tintoreria

93 540 35 74

Nou Clean El Masnou
us desitja bon estiu i
Bona Festa Major

Flos i Calcat 17, L4 - El Masnou • consulta@tintoreriamasnou.com

Estanc Maria Arnau

us desitja bon estiu i bona Festa Major

Navarra 51 - El Masnou
937 822 297
estancarnau@gmail.com

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papeteria. Fotocopies

LA FLAMA, EL FOC DE LA LLENGUA

FLAMA DEL CANIGÓ

El Masnou 2024

Rebuda de la Flama del Canigó

23 de juny a les 20h a la PI de la Llibertat i seguidament cercavila per Roger de Flor fins al Parc Vallmora

Lectura del manifest i Nit de St. Joan

Als jardins del Parc Vallmora, aprox 20,30. Encesa de la foguera i revetlla. Actuació de la Colla de diables, Bruixes i Atabalats del Masnou

Ho organitza
Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren
assemblea El Masnou
Endavant, sempre endavant!

OMNIUM
MANESHE
Alcalde El Masnou-Tellà

Equip de foc del Masnou
Flama del Canigó

COM ÉS L'ESPAI PÚBLIC DEL
BARRI MASNOU ALT...

PAU CASALS

"Tot desplaçament, tota elecció topològica a la ciutat, té connotacions socials, tota definició de posició implica una presa de partit."

Adrián Gorelik (1998)

Aquest mes caminarem per l'espai públic del barri Masnou Alt – Pau Casals o més conegut com els Blocs. En la imatge adjunta es mostra el límit del barri (segons el PGOU) i també les zones verdes (verd fosc) i les zones de reserva (verd clar) que, actualment, tenen una altra utilitat. Si ens hi fixem, podríem distingir tres tipus de teixits urbans: el primer conformat per cases unifamiliars aïllades a la banda esquerra del carrer Goleta Constança; un altre de cases unifamiliars adossades que es barregen amb el tercer teixit generat pels edificis plurifamiliars que van de planta baixa més quatre a deu pisos.

El desnivell del barri és bastant considerat ja que va del punt més baix a 44 metres sobre el nivell del mar, situat al carrer Felip Pedrell, al més alt que arriba fins a 85 metres quan el carrer Joan XXIII creua amb l'autopista (font: google earth). Segons la modificació del PGOU del 2021, en el barri hi ha 4.729 habitants i uns 30.562 m2 de superfície d'espais lliures, o sigui que la seva relació és de 6,46 m2/hab. Aquesta dada mostra la superfície

d'espai verd que disposa cada habitant i es sol utilitzar com un indicador per mesurar i comparar amb altres zones la qualitat de vida urbana. De fet, per a fer aquest article, s'ha mesurat l'espai públic actual i s'ha comptabilitzat la superfície de la plaça nova del carrer Can Mandri amb el Goleta Constança i el passeig de vianants que connecta amb la plaça de les Nacions. Per tant, el barri augmentaria la seva superfície d'espai públic.

La varietat constructiva del barri genera que el seu espai públic també sigui variat i que, per tant, es creïn encontres i activitats diverses en cadascun d'ells. Si passegem entre els edificis plurifamiliars, veurem que delimiten diferents espais intersticials entre sí. De fet, una de les virtuts de construir en altura és que es pot deixar la planta baixa més oberta i que l'espai públic es pugui estendre i mimetitzar amb els patis i jardins privats del conjunt. Ara bé, la relació d'aquests espais privats en planta baixa amb l'ús públic, normalment, sol ser un repte. Bastants estan oberts i sumen a l'espai públic, en canvi, alguns altres estan més limitats per voler protegir-los (alguns patis o parterres estan tancats amb reixa) i la resta, simplement, no estan condicionats.

Recórrer aquests espais intersticials entre els edificis genera sorpreses ja que hi ha varietat en l'ús que se li donen. Per exemple, en l'illa que limita el carrer Goleta Constança entre el Berguedà i la Segarra, en els espais entre edificis hi ha un parc infantil, un jardí, carrers per a vianants i la resta, pràcticament, és estacionament veïnal.

La novetat del disseny i la vegetació dels Jardins dels Vienesos més recollits contrasta amb espais clàssics i oberts com l'animada i entretinguda zona de la Plaça Ramón y Cajal.

Els dissenys dels jardins de gran magnitud com els de Lluís Companys i els de Pau Casals també solen ser un repte per què responguin degudament a les necessitats del veïnat i per a generar ombres i espais confortables.

Havent fet aquesta descripció, ens convido a recórrer i a mimetitzar-nos en les dinàmiques que es viuen en l'espai públic del barri dels Blocs. Quins espais són més transitats i quins no tant? Com és la relació entre els estacionaments i les places? Quines sensacions registrem passejant en els diferents espais? *

COQUES de Sant Joan i
Sant Pere de les pastisseries
del Masnou

PASTISSERIA
DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4
El Masnou
93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)
Mestre Pastisser
Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)

Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com • www.davidpastisser.com

La Moreneta

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

MatalasseriaGrau
Cuidem el descans de les famílies

MATALASSERIA, ROBA DE LLIT I
COMPLEMENTS PER LA LLAR

Sant Miquel 6, El Masnou • 93 555 15 38
matgraumasnou@gmail.com

Anècdotes històriques

SER DEL COLOR D'ISABELA

Albert Vidal

Les expressions populars es van perdent amb el temps i aquesta és una de les que gairebé ha desaparegut del llenguatge habitual, que ha preferit dir que *quelcom és de color de gos com fuig* per referir-se a alguna cosa de color indefinit, esgrogueït pel pas del temps o per la manca de rentat.

Ser de color de gos com fuig voldria significar que, quan aquest animal emprèn una cursa per escapar d'algun perill, és difícil d'apreciar-ne les característiques que té, entre elles, el color. Pel que fa al *color d'Isabela*, sembla que fa referència a la reina Isabel I de Castella, anomenada la Catòlica, de qui es diu que havia promès no canviar-se de camisa fins que el regne musulmà de Granada, governat per Muhàmmad XII, de la dinastia Nassarita, més conegut com a Boabdil, no caigués en mans cristianes.

Cal suposar que l'endemà del 25 de novembre de 1492, dia de la signatura de la capitulació del rei àrab, del 2 de gener de 1495, dia en què Boabdil sortí de Granada, o del 6 de gener, en el qual els Reis Catòlics entraren de manera triomfal a la ciutat, finalment Isabela es devia posar una camisa neta.

Pot ser veritat o només una llegenda, ja que també s'atribueix la mateixa actitud a l'arxiduchessa Isabel Clara Eugènia d'Àustria, filla de Felip II i de la seva tercera esposa Isabel de Valois, segons opinió d'alguns historiadors.

Quan la noia tenia vint-i-tres anys, el seu pare va reclamar el regne de França per la seva filla adduint raons de parentiu per part de la seva dona, però l'intent no prosperà, en part per intrigues polítiques i també perquè a França hi havia establert la llei sàlica, per la qual no podia regnar una dona. Quan es decidí el matrimoni d'Isabel amb el seu cosí germà, l'arxiduc Albert VII d'Àustria, qui abans havia estat arquebisbe de Toledo, Felip II donà com a dot a la seva filla els que s'anomenaven aleshores Països Baixos espanyols i petites parts de França i Alemanya. Es casaren el 18 d'abril de 1599 i entraren als seus nous dominis com a governadors del territori, però no foren ben rebuts per ningú, ni pels anteriors càrrecs polítics ni per la ciutadania, immersos en el que es conegué com la guerra dels Vuitanta Anys, iniciada en feia ja més de trenta.

Un dels fets de guerra consistí en el setge de la ciutat d'Ostende, a la província belga de Flandes Occidental, que s'allargà més de tres anys. Es diu que, per donar ànims als soldats, Isabel prometé que no es canviaria la camisa fins que la ciutat caigués en mans dels seus partidaris. D'ençà de la promesa a la fi del setge, passaren dos anys i fou motiu de comentaris d'uns i altres el color que devia tenir la camisa de la governadora al cap de tant de temps.

Si fou com diu la saviesa popular, el color de les camises d'aquelles mandatàries degué ser d'allò més llardós i amb una flaire 'especial', ja que cal suposar que la seva promesa també devia incloure l'absència de bany personal. Coses de l'època. ✱

SALA AUTOMOCIÓ

30 anys al seu servei

- MECÀNICA DE L'AUTOMÒBIL
- DIAGNOSIS I ELECTROMECAÀNICA
- PNEUMÀTICS
- AIRE CONDICIONAT
- CANVI OLI CANVI AUTOMÀTIC

BON ESTIU I BONA FESTA MAJOR

c/ Xile 1 - 08320 El Masnou
935 404 204 • 628 908 523 • www.salaautomocio.com

Pons, Jaume Pons

L'agent del Masnou

El Masnou, 30 de juny de 2024. Primer informe adequat

Benvolgut senyor director: aquí li entrego el primer informe oficial referent a la meva recent introducció «secreta» al poble El Masnou.

desapercebut, és ideal. També m'anirà bé per a fer cames, ja que no hi ha ascensor per a pujar al meu àtic.

Abans de tot, si em permet, m'agradaria tornar a agrair-li la seva confiança en mi. Ja sé que li vaig repetir molts cops (i li repeteixo que em sap molt greu el mal de cap que tenia al final) però ara voldria transmetre l'alegria que això ha suposat a la meva estimada mare. Quan li vaig comunicar el meu nou lloc de treball, va saltar de la seva cadira amb els ulls fora i una alegria que no li recordava en molts anys. Jo pensava que es posaria trista quan li digués que marxava de casa per la nova feina, que després de quaranta-cinc anys junts es trobaria molt sola. Em va preparar la maleta en cinc minuts i em va desitjar que tot anés bé abans de tancar la porta.

Encara no conec a tots els que també hi viuen. M'han dit que hi passa molta gent, perquè és un pis turístic de lloguer. Ah, gràcies per no atorgar-me plaça al terrat, on n'hi ha uns quants en tendes de campanya.

No decebré l'SCDB, senyor director. Conec bé l'organització des de fa vint-i-cinc anys, quan hi vaig entrar per a netejar els lavabos. Sé que molts companys s'han entristit per la meva marxa i que molts d'ells voldrien ser aquí. Alguns fins i tot ploraven. És per això que hi posaré tot el meu enteniment en investigar i redactar informes de tot el que vegi i trobi.

Recordo que vostè em va dir que aparcar al Masnou és molt difícil avui en dia si no vols pagar la plaça verda, llavors he vingut amb el tren. He estrenat el nou baixador d'Ocata. Molt bonic, però no funciona l'ascensor i he pujat la maleta a peu.

Ah, els trets que avui m'han despertat i espantat no eren terroristes, tal com li havia dit en l'e-mail anterior; eren trabucaires de festa major.

Pons, Jaume Pons, l'agent del Masnou. ✱

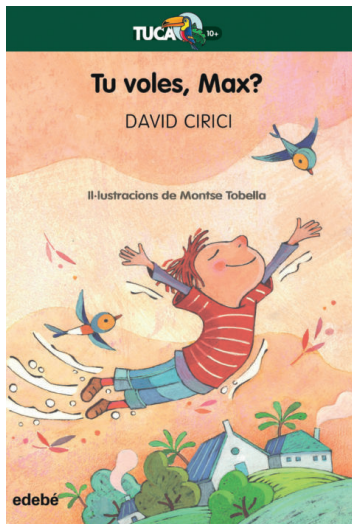
Jo havia vingut al Masnou de jove. Anava a la discoteca del port i després a veure sortir el sol a la platja. Recordo que era un poble molt bonic, però no li agradava a la meva mare; es queixava sempre que hi havia moltes pujades. Jo ja li deia que això depèn, també podem dir que hi ha moltes baixades.

No m'ha costat gaire trobar el carrer Adra. Molt bonic, per cert. La meva nova habitació és justeta, però entenc que si he de passar

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Tu voles, Max?
Autor David Cirici
Il·lustradora Montse Tobella
Editorial Edebé
Col·lecció "Traç del temps", 7
Lloc i any d'edició Barcelona, 2023
Pàgs. 122

UNA REIVINDICACIÓ POÈTICA DE LA DIFERÈNCIA

David Cirici (Barcelona, 1954) és un intel·lectual polifacètic (professor, guionista, publicista...) que, com deixa ben clar la nota biogràfica que tanca el llibre que avui us vull recomanar,

sobretot "és i vol ser escriptor" (p. 121). No cal dir que ho ha demostrat amb escreix amb les més de vint novel·les que ha publicat, tant per a adults com per a infants i joves, algunes de tan llegides i premiades com L'esquelet de la balena (Empúries, 1986), Molsa (Edebé, 2013) o El setè àngel (Proa, 2017). Amb la darrera, Tu voles, Max?, torna a demostrar el seu bon ofici i la seva capacitat d'emocionar, de reivindicar, de crear personatges entranyables i d'allò més humans... L'obra, que l'editorial recomana per a lectors a partir de 10 anys, és una metàfora magnífica de la diferència i, sobretot, de la por que genera i dels intents per erradicar-la, negar-la, fer-la invisible, per part dels qui es consideren "normals".

Cirici ens torna a demostrar la seva capacitat de recrear, o actualitzar si ho preferiu, els mites i la tradició i ens presenta un nen, en Max, que un bon dia descobreix que pot volar. Aquest fet, que d'entrada podria semblar divertit i fins i tot útil, ben aviat l'angoixa, li sembla una desgràcia, es culpabilitza: "Jo no volia volar. Jo volia ser com tothom" (p. 28). Les pors, les inseguretats, els dubtes aviat se li accentuen quan sap, per una conversa entre el pare, en Biel, i la tieta Sara, escollida per casualitat, que el fet de poder volar s'hereta (p. 56), que a la seva família n'hi ha hagut casos, que és molt perillós i, doncs, que cal fer tractament, que cal rehabilitació. El pare dubta, però es deixa convèncer, i en Max, convençut que els grans volen el millor per a ell, també. I,

resignat, accepta d'entrar en un centre de rehabilitació on viurà un veritable malson: "els moments més tristos i més durs de la meua infantesa" (p. 71). Paro, perquè no voldria desvelar més coses del compte, només us diré, però, que, com a bona novel·la per a infants i joves, acaba bé, perquè en la literatura infantil i juvenil sempre hi ha d'haver una porta, de vegades només una escletxa, a l'esperança.

Cirici ens commou, ens fa pensar, denuncia... I ho fa fent-nos adonar que la diferència ha estat perseguida, amagada al llarg de la història, i que en comptes de "volar" hi podem posar moltes altres diferències que han estat, i per desgràcia encara són, rebutjades, perseguides, negades... I ens ho explica en primera persona, a través de la veu d'un nen que ha viscut aquesta realitat tan dura i tan absurda i que ho recorda, ja gran, i superat el trauma com he apuntat. No cal dir que en aquesta "aventura" l'acompanyen altres personatges, tant positius com negatius, alguns de tan aconseguits com la Rita, la companya d'escola que també té el do de volar; el Jacob, un dels terapeutes del centre de rehabilitació, centre que té com a lema "Volar et fa caure" (p. 73, 95...); o la doctora Res, de nom ben simbòlic i significatiu.

Una novel·la per llegir en família, a l'escola, a l'esplai, perquè pot ser una font de diàleg interessant i necessària en una societat que, massa sovint encara, permet que hi hagi gent que s'hagi de fer la pregunta que es fa la Rita: "Per què no ens deixeu ser com som?" (p. 76). ✱

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme
Bon estiu i bona Festa Major

93 555 69 03
www.meslloc.com

Sant Miquel 23 - 08320 El Masnou

CANT, MÚSICA I OVNIS A LES RIBES DE L'ANGARÀ

Joan Muray

L'Angarà és un riu de la Sibèria central, afluent del lenissei, que té una llargada de 1.779 km i un cabal de 3.416 metres cúbics per segon (l'Ebre en té, aproximadament 600). Neix al llac Baikal.

Nosaltres el veiérem al seu naixement i al seu pas per Irkusk. Estàvem per aquelles latituds uns preciosos dies d'agost, amb unes boniques nits de cels sense contaminació, on es podien comptar els estels.

Un petit grup decidírem sortir de l'hotel i passejar per la vorera del riu, per la part alta en què hi havia un bonic passeig. De sobte, tots callàrem, era perquè escoltàvem una música que ens venia de lluny. Ens hi anàrem apropant, i quina delícia que ens esperava, era un grup de joves, noi i noies que estaven a prop del marge del riu i que amb diversos instruments musicals, entre ells la balalaica, entonaven cançons tradicionals russes.

Ens quedàrem a prop, sense molestar, embadalits amb aquell concert improvisat. Si ens haguessin dit que eren professionals, ens ho hauríem cregut, de tan bé que cantaven i de les boniques veus que tenien. Al cap d'una estona d'aquell «concert»,

cantaren la, per nosaltres, conegudíssima Kalinka, allò ja fou l'apoteosi. Per sort no cantàrem nosaltres, tot i les ganes que en teníem. Hauríem trencat l'encanteri.

Però la nit encara ens oferiria una altra sorpresa. Seguïrem caminant i un cop es féu el silenci, ens quedàrem bocabadats de com estava al cel. Veiérem, tots, unes llums estranyes.

Eren com dos grups, sospesos al firmament, d'un color verdós, l'un més amunt que l'altre, i entre els dos, com una mena de «fils» vermells, com si hi hagués entre ells una connexió.

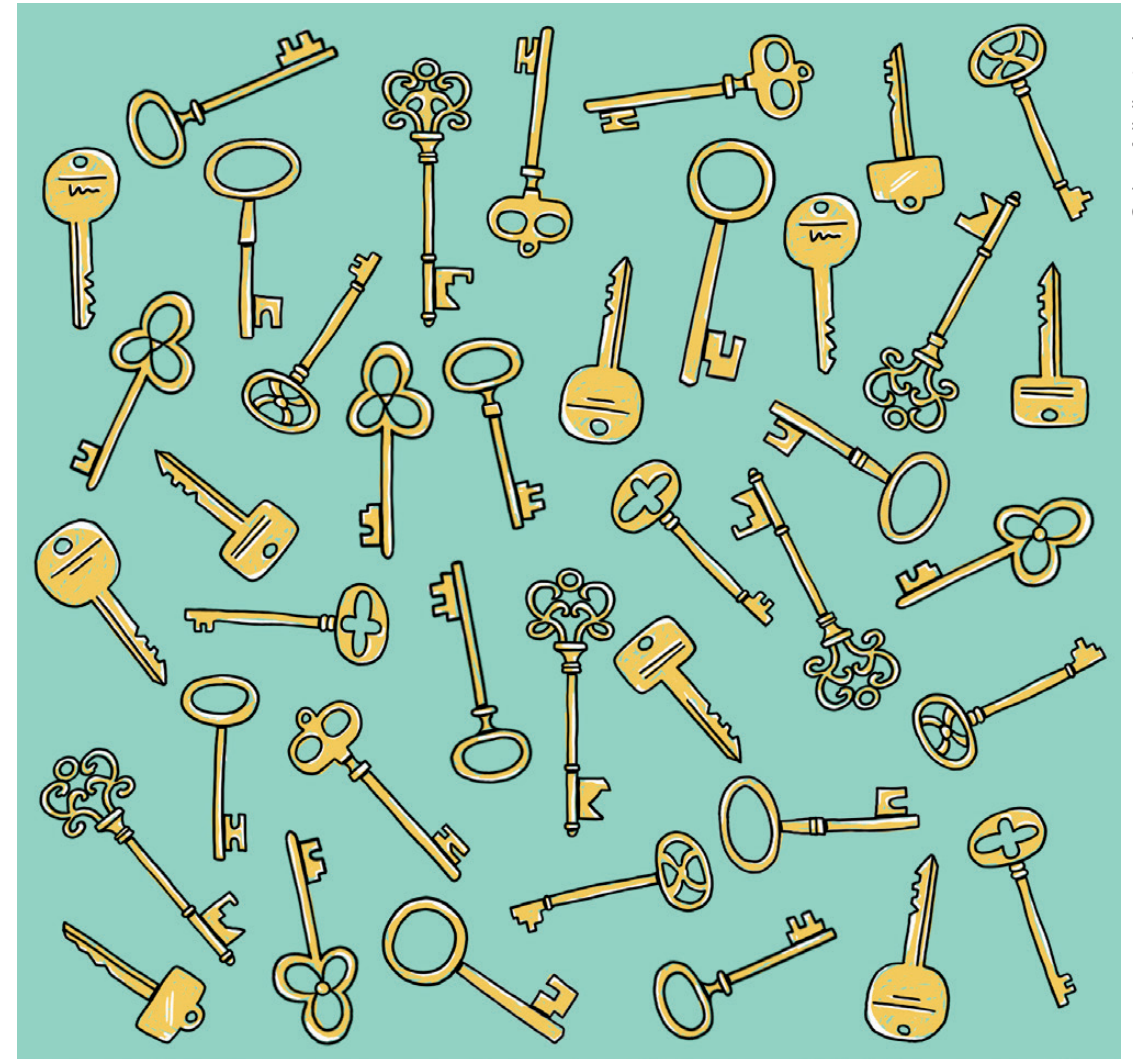
Els estiguérem veient una bona estona, i ells allà, immòbils. No sabíem de què es tractava, però ja us podeu imaginar que tots pensàrem en ovnis. Sinó, què podia ser. Sí, hauria pogut ser una nau secreta de l'exèrcit rus.

Però al cap d'una estona, el que veiérem ens deixà encara més dubtosos, ja que aquells dos objectes voladors, que fins aleshores restaren immòbils, es posaren en marxa, però d'una forma que cap nau terrestre pot fer, fent l'un, una pujada cap amunt i després canviar de rumb en angle recte. L'altre feia a l'inrevés, baixant un xic i canviant també el rumb en angle recte. El misteri està servit. *

St. Pere estava fent còpies de les claus, ves a saber per què, quan li han caigut totes. En portava set fetes, vols guanyar-te el cel? Ajuda'l

Passatempo

@elenafeiulustradora

☎ 93 555 67 74

📞 622 69 56 73

@ 4colors@4colors.cat

🌐 www.4colors.cat

Plaça Marcel·lina Monteys, 6
08320 El Masnou - Barcelona

Antem

Podologia · Posturologia

Elizabeth Tió | Núm Col. 0791

Fontanills 2 - El Masnou • 618 61 11 86

www.antempodologia.com

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

60 ANIVERSARI

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot del Sentit

TEMPUS
ginebra

EL REBOT DEL SENTIT
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 - El Masnou
Tel. 93 178 22 97 - www.7devi.com

Ingredients

- 600 gr de bacallà
- Farina de blat
- 1 cullera petita de pebre
- Vermell dolç
- 2 ous
- Salsa Tabasco
- Pa ratllat
- All en pols
- Pebre negre molt
- Oli d'oliva i sal

Preparació

- 1 Netegem bé el peix, retirant la pell i les espines que pugui tenir. El tallem en trossos grans i el salpebrem bé.
- 2 Preparem 3 plats sopers. En el primer, barregem la farina de blat, l'all en pols, el pebre vermell i una mica del pebre negre molt. En el segon, batem els dos ous i un parell de raig de Tabasco, segons el nostre gust. En el tercer plat posem el pa ratllat.
- 3 De peça en peça, passem el peix per la farina, l'ou i per acabar el pa ratllat, que pressionarem perquè quedi ben adherit al peix. Anem posant les peces en la safata de la fregidora d'aire calent mirant que no es toquin.
- 4 Tirem unes gotes d'oli sobre el peix o en esprai i ho cuinem a 200° uns 5 minuts.
- 5 Passat aquest temps, amb cura, donem la volta al peix, un xic més d'oli i tornem a cuinar-lo 5 minuts més.

La cuina de l'Antonia

El cullerot

BACALLÀ ARREBOSSAT

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

TORELLÓ BRUT RESERVA

Celler Torelló

Denominació d'origen Corpinnat

Collita 2021

Varietats 48% Macabeu, 34% Xarel·lo i 18% Parellada

Graduació 11,5 % vol.

M'agrada molt combinar plats arrebossats amb bombolles. Ja que aquestes combinen amb el cruixent i trenquen el possible excés de greix. Per això hem triat un gran Corpinnat, Torelló brut reserva, amb més de 24 mesos de criança. Tenim una bombolla fina i persistent amb aromes cítrics i de flor blanca. En boca té una entrada ampla, la bombolla acompanya però no és la protagonista, en boca és fruitar i al final te lleugeres notes de pastisseria. És temps de peix i bombolles.

Salut i Vi 🍷

Corresponsal del Brasil

SUPÈRBIA

Joan Maresma i Duran

Suposo que aquest canvi climàtic – anomenat dia i nit – existeix des que el món és món.

Imagino que el planeta ha aguantat catàstrofes de dimensions bíbliques en els seus milions d'anys – diuen – d'existència.

El què potser no va massa bé és aquesta humanitat que s'ha enganxat al concepte “control de la natura”; un miratge concebut des d'una posició arrogant: que la natura existeix per a conveniència dels humans i per servir-los.

Crec que la doctora *Jane Goodall* – gran estudiosa dels ximpanzés – va dir més o menys el següent: “hem oblidat com és ser bons hostes, com trepitjar la terra amb la delicadesa de les altres criatures”.

Alguns científics afirmen que el sistema climàtic en el que hem crescut i que ens ho ha proporcionat tot, inclòs el que entenem com cultura i civilització, és al seu ocàs. Tal vegada hem perfeccionat la previsió dels desastres però no hem canviat aquest sistema econòmic pervers que no cuida l'entorn. Les promeses dels que governen es van dissolent en l'aire; aquest aire que va faltar als naufragats del ferotge diluvi que va escombrar l'estat brasiler de Rio Grande do Sul.

L'orgullosa capital d'un dels estats de la rica regió del sud del país, Porto Alegre, es va veure envaïda per les aigües i enfonsada en la incertesa del que ha de venir. En un lapse molt breu, el mur de la ciutat, les comportes i les carreteres elevades es van mostrar vulnerables a la inclemència de la pluja i a l'augment de cabdal del riu. A les notícies de la televisió i a la premsa es busquen causes i culpables: augment de població, construccions a zones inundables, manca de previsió i d'inversió,

barris al lindar dels rius. Aquesta ha estat la tercera inundació en aproximadament un any i ha superat en destrosses la de 1941.

Aquesta calamitat de magnitud infinita ha revelat un ampli ventall d'accions i manifestacions contradictòries: s'han ajuntat recursos que eren al calaix; gran solidaritat per part de tot el país; amics que es van reunir per rescatar un company que va estar 15 hores sobre el sostre del seu cotxe emportat per un riu; els bombers que van salvar al cavall “Caramelo” després de tres dies en una teulada. Malauradament, també els fabricants de caos han aprofitat per escampar vilanies, en una tamborinada de fake news. En aquesta tragèdia anunciada, les notícies fraudulentament empipen als equips de rescat, desestimulen l'entrega de donacions i causen sorpresa en moltes persones, entre les que m'hi incloc. He vist un vídeo que parla de “calamidade planejada” i de “evento climático artificial”. Aquests poca-vergonyes aprofiten el desastre per guanyar diners, desgasten als rivals polítics i guanyen *likes* a les xarxes. Sense regulació, les grans plataformes permeten que els algorismes segueixin al servei de les badomeries. Les mentides corren com llebres i els desmentits van a pas de tortuga.

Diffícil imaginar que un polític canviés una entrada VIP al show de Madonna per un seient al gabinet de crisi. Volia escriure sobre aquest concert. El milió i mig de persones que hi havia a la platja de Copacabana el passat dissabte 4 de maig no va sortir decebut de l'espectacle – en moltes ocasions en playback – de l'artista de 65 anys coneguda com a reina del pop. Segur que heu vist imatges del concert i del diluvi. Crec que era més important escriure sobre el sud del país. Aquesta regió té més de dos milions de persones sense aigua, sense electricitat, sense casa; sembla que hagi tornat a l'edat de pedra. A tots ens pot passar. Bona Festa Major. ✱

Veus

ON SÓN ELS HOMES CANTAIRES?

Joana Bofarull Cervera

És en el cant on podem trobar l'autèntica harmonia.

El diumenge 28 d'abril, a l'església parroquial de Sant Martí de Teià, se celebrava el «Concert de primavera», amb la Coral Xabec de Gent del Masnou i el Cor Ampacanta de Mollet del Vallès. Sense fer massa estralls, una pluja lleugera intermitent ens va acompanyar tota la tarda; la primavera ja ho té això, ara plou, ara fa sol. I sí, això és notícia per la important sequera que estem patint. Com va dir el mossèn: “les quatre gotes que cauen, són molt ben rebudes: un regal de primavera”.

La coral Xabec, dirigits per Manuel Torralba, substituït puntual de Jordi Lanza, va regalar-nos un programa amb belles melodies de Mozart, Schubert, Beethoven, etc., ressaltades amb l'orgue que Bàrbara Llacay va tocar esplèndidament. El cor Ampacanta de Mollet, a la segona part del concert, amb música de fons i sota la batuta de Daniel Gálvez, va interpretar peces de Rutter, Haydn, etc., que resultaren ser molt efectives. Un concert amable d'on va sorgir la pregunta de l'anunciat:

On són els homes cantaires?

Certament, sovint, els cors tenen una manca de veus masculines sense saber-se el per què. La Coral Xabec, amb vint cantaires té tan sols quatre homes i el Cor Ampacanta, que integra trenta-quatre membres, només en té vuit. On són, doncs, els homes cantaires? Davant de tot això, he decidit fer des d'aquí una crida a baixos i tenors del Masnou i de la contrada perquè s'animin a formar part de la música coral. Confucí argumentava: “la música produeix un tipus de plaer que la naturalesa humana no pot reemplaçar”. Espero ser convincent.

Amb tot, aprofito l'oportunitat que em brinda aquest apartat per a donar les gràcies, en nom de les corals, i en definitiva de la música, a aquells tenors i baixos que ja hi participen activament i que són, sens dubte, un puntal necessari per al bé de l'harmonia de qualsevol peça musical.

Per causes alienes a la Coral Xabec, el concert programat pel 12 de maig a Sant Jeroni de la Murtra ha quedat ajornat pel diumenge 7 de juliol a les 11:30 h. ✱

TAS

Joiers

**Rellotgeria
Taller propi**

32 ANYS AL VOSTRE SERVEI
Almeria 31 - El Masnou
93 540 34 85

"GESTIONAR LA SOLEDAT"

Cada vegada són més les veus que ens avisen que la gran pandèmia del segle XXI serà la de la soledat no voluntària o no desitjada

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha identificat la soledat com un factor de risc per a la salut mental i alguns estudis han estimat que fins al 10,5% de la població mundial se sent sola.

Tenim, per una banda, més tecnologia que ens ajuda a poder estar comunicats amb els nostres amics i familiars, però el resultat és que ens falta el contacte físic i personalitzat dels altres.

Això ens porta a una situació en què cada vegada ens podem trobar més sols o soles. Aquesta soledat és diferent de la soledat voluntària o desitjada que és aquella que es dona quan escollim de forma lliure el fet de poder estar sols.

L'element distorsionador es dona quan, volent estar en companyia dels altres, ens trobem que no disposem d'aquesta atenció. El resultat

és que quan ens trobem sols podem patir un gran deteriorament físic, mental i emocional. És per aquest motiu que és fonamental poder desenvolupar una xarxa de relacions sanes i positives. Si pel que fa a nivell familiar o d'amistats no tenim gaires contactes, potser és el moment de buscar altres xarxes de relacions.

També, dins de l'administració, hi ha moltes iniciatives diverses com per exemple els casals de la gent gran, activitats d'intercanvi d'experiències entre joves i gent gran, pisos on conviuen gent gran i jovent, punts de trobada destinats a crear relacions i visibilitzar la soledat, especialment en aquest col·lectiu de la tercera edat...

Tots podem patir en algun moment de les nostres vides la soledat no desitjada, i és per aquesta raó que és important empatitzar amb totes aquelles persones que en pateixen. Hi ha moltes maneres de poder ajudar aquestes persones que es troben en aquest tipus de situacions.

A vegades, només cal sortir al carrer amb la intenció de poder xerrar més amb aquells que et trobes al voltant, ser més pacient amb aquella persona que potser vol estar-se uns minuts més amb el caixer o dependenta del comerç, o simplement dedicar unes paraules d'ànim o d'acompanyament a aquella persona que es pot mostrar més solitària.

El resultat d'aquestes petites accions serà enorme. Potser per a nosaltres haurà estat un intercanvi breu de paraules però, potser per a aquella persona, el fet que algú l'hagi pogut escoltar o que s'hagi comunicat amb ella durant uns minuts podrà haver marcat una diferència. *

EXPOSICIÓ

"Posidònia roja"

Pintures de Maria M. COLUCCELLI

Del 22 de juny al 26 de juliol.

Inauguració: dissabte 22 de juny, a les 18 h.

CONFERÈNCIA

Presentació del llibre "Home en ruïnes"

(Relats i poemes de Jaume Grau Casas), a càrrec de l'editor Carles Vela, de l'Associació Catalana d'Esperanto
Dissabte 8 de juny, a les 18 h.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a 20 h.**

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304 **Lloc** Gent del Masnou - c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Bon estiu i bona Festa Major

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61

fax 93 555 28 90

www.finkespuig.net • info@finkespuig.net

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

L'Associació Catalana d'Esperanto i la Biblioteca Pilarin Bayés es complauen a convidar-vos a la presentació del llibre:
Kataluna Esperanto-Asocio kaj Biblioteko Pilarin Bayés
plezure invitas vin al la prezento de la libro:

Home en ruïnes

Relats i poemes des dels camps de la vergonya

de Jaume Grau Casas

Amb la participació de Carles Vela, editor.
Partoprenos Carles Vela, editoro.

EL REY DEL PINCHO

Cafè • Tapes • Brasa • Lounge Bar

DISPOSEM DE TERRASSA A L'INTERIOR • tel. reserves 931 251 197

Abans el CAFÈ DE BAIX - Passeig de la Riera 74 - 08329 Teià